

Messun saarna – myös kerrattavaksi kotihartaudessa
Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa
1. sunnuntai Pyhän Kolminaisuuden päivästä, 7.6.2026

Pyhäpäivän aihe	Katoavat ja katoamattomat aarteet
Liturginen väri	Vihreä
Alttarikynttilöitä	2 alttarikynttilää
Päivän Psalmi	Psalmi 49 (Luterilaisia virsiä, sivu 372)
Vanhan Testamentti	Aamos 8:4–8
Epistolateksti	2. Korinttolaiskirje 8:1–9
Evankeliumi	Matteus 13:44–46

Virret

Alkuvirsi	183	On meillä aarre verraton
Kiitosvirsi	126	Me kiitämme Sinua
Saarnavirsi	376	Sinua Jeesus rakastan
Uhrivirsi	871	Taas Herra lähellesi
Ehtoollisvirret	228a, 227	Vaiti kaikki palvokaatte, Ylistys olkoon
Päätösvirsi	334b	Armon lapset

Kollehtarukous

Kaikkivaltias Jumala, joka olet kaikkien niiden väkevyys, jotka panevat toivonsa Sinuun. Kuule armollisesti rukouksemme, sillä ilman Sinua emme heikkoina kuolevaisina voi mitään. Anna meille armosi apu. Opetä meitä noudattamaan käskyjäsi, että tahtomme ja tekemme olisivat Sinulle otolliset. Poikasi Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme, kautta.

Saarnateksti Matteus 13:44–46

Saarnan aihe Jeesus etsii kallista aarretta - sinua

Saarnatekstin maisema

Matteuksen luvussa 13 Jeesus puhui seitsemällä eri vertauksella:

- i. kylväjä vertaus
- ii. hyvä siemen ja luste vertaus
- iii. sinapinsiemen vertaus
- iv. hapatus vertaus
- v. peltoon kätkeytyn aarteen vertaus
- vi. kalliin helmen vertaus
- vii. nuotta vertaus

Miksi Jeesus puhuu vertauksilla? Eikö Hän olisi voinut puhua aivan yksinkertaisin ja suorin sanoin? Itseasiassa, vertaukset ovat hyvin yksinkertaisia, kansanomaisia, käytännöllisiä ja suoria. Usein on niin, että yksi ainoa vertaus tai sananlasku uppoaa ihmissieluun niin kuin kuuma veitsi voihin. Jeesus

sanoo itse vertauksista: ”Sen tähden, että teidän on annettu tuntea Taivasten valtakunnan salaisuudet, mutta heidän ei ole annettu. Sillä sille, jolla on, annetaan, ja hänellä on oleva yltäkyllin; mutta siltä, jolla ei ole, otetaan pois sekin, mikä hänellä on. Sen tähden Minä puhun heille vertauksilla, että he näkevin silmin eivät näe ja kuulevin korvin eivät kuule, eivätkä ymmärrä. Ja heissä käy toteen Esaiaan ennustus, joka sanoo: Kuulemalla kuulkaa, älkääkä ymmärtäkö, ja näkemällä nähkää, älkääkä käsittäkö. Sillä paatunut on tämän kansa sydän, ja korvillaan he työläästi kuulevat, ja silmänsä he ovat ummistaneet, etteivät he näkisi silmillään, eivät kuulisi korvillaan, eivätkä ymmärtäisi sydämellään eivätkä kääntyisi ja etten Minä heitä parantaisi.” (Matteus 13:11–15)

Vanha ja Uusi Testamentti puhuvat samasta asiasta; syntiin langenneen ihmisen kovasta sydäimestä, johon Jumalan Sana koettaa miekan tavoin pureutua. Siksi Raamattu sanookin: ”Jumalan Sana on elävä ja voimallinen ja terävämpi kuin mikään kaksiteräinen miekka ja tunkee lävitse, kunnes se erottaa sielun ja hengen, nivelet ja ytimet, ja on sydämen ajatusten ja aivoitusten tuomitsija.” (Heprealaiskirje 4:12) Rakas ystävä, älä ihmettele, ettei Jumalan Sana jätä sinua rauhaan, sillä sen kautta synty paljastuu sinulle kaikessa kammottavuudessaan ja Jumalan lahja Kristus kaikessa suloisuudessaan. Jeesus sanoo: ”Teidän eli opetuslasten on annettu tuntea Taivasten valtakunnan salaisuudet, mutta heidän ei ole annettu.” (Matteus 13:11) Opetuslapset olivat saaneet uskon lahjan, koska Jeesus ensin kutsui heidät. Jumalan tahto on, että kaikki ihmiset pelastuisivat (1. Timoteuskirje 2:4), mutta kun syntiinlankeemuksessa ihminen turmeltui pois Jumalan tuntemisesta ja ihminen menetti sen vapaan tahdon, joka oli ennen lankeemusta, kääntymys parannukseen ja uskoon voi syntyä vain Jumalan armon välikappaleiden, Sanan ja sakramenttien kautta. Mutta Jumalan Sanassa on kaksi erityistä ominaisuutta: se herättää ja se paaduttaa. Niille, jotka uskossa ottavat vastaan yksinkertaisen evankeliumin Sanan, niissä Sana vaikuttaa uskon. Niissä, jotka torjuvat pelastuksen evankeliumin, niissä Sana vaikuttaa paatumisen.

Yksi asia on tässä hyvin merkittävä: Herran Sana Jesajalle oli sidevallan Sana, jolla hän sitoi Juudan ja Israelin heimojen kovakorvaiset paatumukseen. Jeesuksen sana sen sijaan oli evankeliumin sana, sillä vertaukset olivat vielä yksi Jumalan valtakunnan työvälineistä, joilla syntien anteeksiantamus Kristuksessa ja Jumalan lahjavanhurskaus tehtiin niin helpoksi ymmärtää, kuin vain mahdollista on! Myös meidän sukupolven on yli kaiken varottava, ettei Jumalan evankeliumin Sana koituisi meille paatumukseksi, eli sydämen, silmien ja korvien kovettumiseksi, sillä ihmiselle, joka toistuvasti torjuu Kristuksen veriuhrin syntiensä sovituksi, Jeesuksen vertauksetkin koituvat sydämen paatumukseksi.

1 Aarteen etsintä (Matteus 13:44)

”Taivasten valtakunta, syntien anteeksiantamus Jeesuksessa Kristuksessa, on peltoon kätetyn aarteen kaltainen, jonka mies löysi ja kätki; ja siitä illoissaan hän meni ja myi kaikki, mitä hänellä oli, ja osti sen pellon.” (Matteus 13:44) Joku voisi ajatella, että tämä mies oli epärehellinen, koska hän ei mennyt kertomaan pellon omistajalle, että siellä on aarre, vaan pimitti asian, kätki aarteen, meni ja osti pellon itselleen. Mutta koska tässä on kyse syntien anteeksiantamuksen lahjasta, joka on aina Jumalan lahja ihmiselle, hän ei tehnyt siinä vääryyttä.

Tämä mies, josta Jeesus kertoo vertauksen, voi olla sinä tai kuka tahansa ihminen. Jos sinä olisit huuhtomassa kultaa lapin erämaajoessa, ja sattuisit löytämään erinomaisen paikan, jossa on paljon kultahippuja, sinä ehkä yrittäisit ostaa tuon alueen itsellesi. Tai niin kuin eräs muslimimies Eurooppaan tullessaan löysi majapaikassaan Johanneksen evankeliumin omalla äidinkielellään

kirjahyllystä, ja varasti sen, ja lukiessaan sitä sai tulla uskomaan Jeesukseen. Myöhemmin samainen mies – vuosia myöhemmin – hän palasi samaan vierastaloon ja tunnusti varkauden. Vierastalon emäntä oli illoissaan, ja sanoi: *”Teit hyvin, kun pidit ottamasi Johanneksen evankeliumin ja luit sen. Sinä kätkin pellossa olleen aarteen, ja ostit pelton itsellesi eli pidit elämäsi kalleimman tavar.”*

Mikä siis tämä pelto, jossa aarre on? Pelto on pyhä Raamattu, josta sinä löydät aarteiden aarteen, Kristuksen. Kristus löytyy Jumalan Sanan pellostä. Onko tämä aarre – Jeesus Kristus ja Hänen sovintoverensä – sinun elämäsi kalleimmaksi aarteeksi, jota nyt vartioit ja vaalit kalleimpana aarteenasi ja siksi et voi pysyä pois säännöllisestä Jumalan Sanan kuulemista ja Herran pöydästä?

Yhä useammalle suomalaiselle käy niin, että hän jättää aarteen peltoon, ja uppoutuu sen sijaan katoavan rihkaman haalimiseen. Valtaosalla suomalaisista on tuo aarre jo hallussaan, mutta ulkovarastoon laitettuna. Useimmat kuitenkin vielä ovat kastettuja Kolmiyhteisen Jumalan nimeen, ovat saaneet kasteessa pelastuksen lahjan, mutta ovat riisuneet Kristuksen poista päältään ja vieneet ulkovaraston perimmäiseen nurkkaan. Siellä kasteen puku on siellä heitä odottamassa. Kyse on nyt siitä, nöyrytykö ihminen Jumalan edessä tunnustamaan epäuskon synnin ja kadotuksenalaisen tilansa. Miksi Herra Jeesus tekisi sen sinulle, että Hän pukisi sinut uudelleen tuohon syntien anteeksiantamuksen ja Kristuksen lahjavanhurskauden pukuun? Hän tekee sen, koska sinut on luotu Jumalan kuvaksi ja sinun sielusi lunastushinta on ylen suuri, niin että et voi milloinkaan itse maksaa sielusi lunastushintaa: **”Sillä mitä se hyödyttää ihmistä, vaikka hän voittaisi omaksensa koko maailman, mutta saisi sielullensa vahingon? Taikka mitä voi ihminen antaa sielunsa lunnaiksi?”** (Matteus 16:26)

2 Sinä olet aarre (Matteus 13:45–46)

Vertauksen kauppias on Herra Jeesus Kristus, joka etsii kalliita helmiä, synteihinsä vajonneita ihmisparkoja. (5. Mooseksen kirja 7:6–8; Psalmi 132:13–14; 2. Korinttolaiskirje 12:14; Ilmestyskirja 5:9) On hätkähdyttävää ajatella, että jokainen ihminen itse asiassa kaipaa tulla löydettyksi, erityisesti Jumalan löytämäksi. Jo tulla ihmisen löytämäksi sisältää sen, että joku todellisesti näkee vaivaa etsiäkseen sinut, ja tuntee sinut paremmin, kuin itse osaat aavistakaan. Mutta evankeliumissa Herra Jeesus etsii sinua: **”Taivasten valtakunta on kuin kauppias, joka etsii kalliita helmiä.”** (Matteus 13:45) Kuinka ihmeellistä onkaan, että itse Jumala näkee vaivaa tullakseen sinun luoksesi, tuntee ja käsittää ajatuksesi: **”Herra, Sinä tutkit minua ja tunnet minut. Istunpa minä tahi nouset, Sinä sen tiedät; Sinä ymmärrät ajatukseni kaukaa. Käynpä tahi makaan, Sinä sen havaitset, ja kaikki minun tieni ovat Sinulle tutut. Sillä, katso, ei ole sanaa minun kielelläni, jota Sinä, Herra, et täysin tunne. Sinä olet saartanut minun edestä ja takaa ja laskenut kätesi minun päälleni. Sen kaltainen tieto on minulle ylen ihmeellinen, ylen korkea, käsittääkseni sen.”** (Psalmi 139:1–6) Herra Jeesus tekee tämän sen vuoksi, että sinä olet äärettömän kallis helmi, jonka vuoksi Jumalan Pojan sovintoveri on vuotanut. Jeesus **”meni ja myi kaikki, mitä Hänellä oli”**, se on, Hän luopui Taivaan kirkkaudestaan Jumalan iankaikkisena Sanana, tuli Isän tahdon mukaan tulla Vaimon Siemenenä, Aabrahamin siemenenä, Daavidin Poikana istutetuksi neitsyt Marian kohtuun Pyhän Hengen kautta, kasvoi Marian kohdussa ja syntyi ihmiseksi, otti orjan muodon, ja otti päälleen syntiemme rangaistuksen ja kirouksen, niin että me pääsisimme osalliseksi Taivasten valtakunnasta, Jumalan paratiisista. Siksi sinäkin, rakas ystävä, sanot Jeesuksesta: **”Rakkaani on minun ja minä olen Hänen.”** (Korkea Veisu 2:16) Aamen.

Harri Lammi, pastori, V.D.M. Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa / Pyhän Sanan luterilainen seurakunta, Forssa